Cuba si Cuba no

díl druhý

DOKONALOST A SLOVNÍČEK NA PŘEŽITÍ

Konečně na Kubu!!!

vysněná cesta

Přípravné období této cesty trvalo podstatnou část vlády Fidela a většinu mého života. Naplánovala jsem na první seznámení s Kubou 7 dní v Havaně, výlet do provincie Pinar del Rio, (dramatická krajina a macheteros, viz slovníček) a týden v ráji na malém ostrůvku. To by bylo na začátek tak akorát. Kuba je veliká a dobře ji poznat , to chce několik výletů. Balící fáze byla velmi kritická, protože zde platí, co zapomeneš doma, nebudeš mít. Na Kubě se v podstatě nedá nic koupit. (z knížky „Dům v Havaně“, popisující pár let (kolem roku 2000) pobytu v zemi jedné Američanky vdané za evropského diplomata, jsem pochopila, že existuje v Havaně 1 obchod, kde se dá koupit vše, co je momentálně na Kubě k dostání. To znamená, že pokud to, co hledáme, v obchodě není, nedá se to nikde jinde koupit. Ušetří to čas. Nemusíte už jinde shánět. Někdy se poštěstí, že je v obchodě k dostání i toaletní papír..).

Nechat doma triviálnosti jako kartáček na zuby, vložky, baterie nebo aspirin, může způsobit nepříjemné situace. Přibaluji i svíčky, jak nám radí průvodce. Bereme s sebou dárečky, pro děti propisky a balónky a nějaké malé hračky, pro dospělé paracetamol.

kraj macheteros

Havana mi gusta

Antoine de Saint-Exupery:
Dokonalost není dosažena tam, kde už není co přidat, ale tam, kde už není co odstranit.

už není co ubrat

Venceremos

Slovníček kubánský : stačí na přežití

cuba libre	koktejl s rumem ,colou a citronovou šťávou
macheteros	borci se srpem na sklizeň třtiny
seňores imperialistas	páni imperialisti
venceremos	zvítězíme
pelicanos	pelikáni
pina colada	koktejl s rumem a kokosovým mlékem
Infierno	peklo
Montecristo	druh havanského doutníku
paraiso	ráj
mulata	míšenka
dos mojitos	2 x koktejl s rumem,citrónem a lístky máty peprné
bailar	zatančit si
Periodo Especial	Speciální období (nedostatku, kdy po pádu SSSR 1992 místo kombajnů přišli opět při sklizni třtiny na řadu macheteros)
aqua potable	pitná voda
palador	„soukromá“ jídelna - jídlo za valuty (vůbec – jídlo)
Commandante	Fidel
Salsa	salsa
cayo	rajský ostrůvek
daiquiri	koktejl s rumem a citronovou šťávou
patria o muerte	vlast nebo smrt
Romeo y Julietta	druh doutníku
Beleza	krasavice
6-15$	průměrný měsiční plat
rumba	party
negrita	černoška
Cuba libre	kubánský (zatím nedostižný) sen.....

bailar

V kubánské realitě bylo však odstaněno již příliš mnoho, než aby se podobala dokonalosti.(?)

negrita

Na slovníčku je patrné, že se ocitnete ve velmi jasném a jednoduchém světě. Žádný stres z muk volby (snad kromě výběru typu koktejlu). Žádné složité pojmy. Je to úžasně osvěžující! (na pár dní) . Jde o to hlavní, dobře se napít, zatančit si, mírně poklábosit a znovu napít a peklo se Vám v rytmu mamba pomalu promění v ráj. Vám zůstane tato rajská vzpominka i po vystřizlivění, Kubánci se bohužel probudí opět do pekla.

muka volby: mojito, cuba libre o pina colada

aqua potable - centrum Havany

Konečně 28 listopadu 2004 odlétáme přímou linkou Amsterdam – Havana business třídou (muž zaplatil. Cesta s manželem má své výhody, nicméně jsem si to zasloužila) Cuba Si. To si dosednete vpředu v letadle do sedadla velkého jako pohovka a hned je u Vás letuška a zablokuje uličku nastupujicím cestujícím ekonomické třídy, co se hrnou dozadu. Ti vás, věřte mi, právě přestali zajímat.. A vám zazní v uších sladké - dáte si sklenicku Piper Heidsieck cuvee Brut nebo snad pomerančovou štávu? Kouknu na podnos , vidím a žádám si to šampaňské. Můj muž jednal na základě pouze sluchové informace. A jak nerad riskuje, tak si řekl o to, co znal, tedy o prachobyčejný džús, což ho potom drahnou chvíli mrzelo. Se skleničkou šampaňského nonšalantně v ruce si pozorně prohlížím nastupující cestující, kteří se koukají na naše číslo řady a na letenku a naivně si chvíli myslí, že sem snad taky patří. Nicméně ten čas přijde, kdy si na Kubě budeme všichni rovni.

Podvědomě jsme si ten kaviár se šampaňskym vychutnali jako odsouzenec poslední jídlo před popravou. Ještě na chvíli okusit trochu luxusu. Budeme na tuto chvili vzpomínat na cestách? Vůbec ne, ale mohu doporučit.

budeme si všichni rovni

Během 10 hodin dlouhého letu si čtu poslední praktické rady. Nejprve bifluji Havanu, neboť tam naše cesta začíná a končí a celkem v tomto městě budeme 7 dní. Průvodce Lonely Planet nám sděluje, že se ročně spontánně zhroutí 360 domů v centru města. Celkem tomuto údaji nevěnuji pozornost, neumím si to zatím představit.

patria o muerte

K večeru přelétáváme Bahamské souostroví, které ze vzduchu láká, zelené bonbónky s bílou línii pobřeží obkolopené pásy několika odstínů azurové barvy. A pilot už dává pokyn se připoutat, blížíme se k Havaně.

Velká pevnina v dohledu, ve večerním světle ji pokrývá na pár místech závoj neprodyšného smogu. Při snižování výšky se nám ukazuje do detailu částečně pustá krajina s vyrovnanými domky, občas palma, žádné světelné poutače a pak bum bum .Tak tedy takové špatné přistání jsme už dlouho nezažila, letadlo poskakuje jako klokan. Jak později zjistím, není to chyba pilota či letounu, ale runway je neuvěřitelně zflikovaná. Cuba No. Taky mě poleje hrůza (to mívám v zemích diktátorů), uvědomím si, že bych se nemusela už nikdy vrátit domů.. Vzpomínám si na jeden komunistický vtip : „ můj přítel vyhrál zájezd do Číny, ještě tam je, snaží se vyhrát zájezd zpět…“

vyhrát zájezd zpět a proč??

Na letišti jsme upozorněni, že na Kubě od 8.11.04 nelze platit dolary. Castro se totiž naštval na Američany, že omezují kubánské transakce v dolarech a ze dne na den zakázal vlastnit americkou měnu (jediný opravdový platidlo na ostrově). To je ale commandante. Antiglobalisti určitě zajásali. Během pobytu v Havaně se dostáváme do absurdních situací, kdy nás Kubánci na ulici zastavují a vnucují nám dolary za jakoukoliv měnu…

havanská veřejná doprava

Po rychlém vyřízení vstupních formalit jedeme taxíkem do hotelu. Město je již ve tmě, občas po prázdné dálnici přejede obrovská kovová hrčivá příšera, někdy s lidským nákladem . Tato vozidla jako z filmu Apokalypsa za sebou nechávají neuvěřitelný smrad a kouř. Reaguji přidušeným sípáním. Můj organismus vždy citlivě odrazí stav okolí. Cuba No. Cestou nevidíme jedinou reklamu či obchod. Taxík nás vyklopí u hotelu Sofitel Sevilla, centrum města. Hotel jsem pečlivě vybrala. Sofitel je části řetězce francouzského koncernu Accor, který má pověst kvality. Hotel Sevilla, před 2 lety renovovaný, je postavený před 125 lety v maurském (arabském) slohu s pátiem a vodotryskem, ispirací pro stavbu bylo nádvoří lvů v Alhambře v andaluském městě Granada. Má atmosféru. Cuba Si. Úplně nahoře hotelu je slavný bar, kam chodil i Hemingway.

patio

Máš halucinace? Jo, ale teď zrovna ne.

beleza

„Paul, zemětřesení ! “ zařvu z koupelny na muže. Cuba NO!!! Ten chvíli zpozorní a přisvědčí „ jo, houpe se to“. Zrovna jsme se ubytovali v našem pokoji v šestém poschodí, kde je podle Lonely Planet úžasný výhled na město.

Hotel se třese dál, vyrazíme na průzkum , a - voilá! Už to máme. Náš pokoj sousedí s výtahem, který vozí hosty slavného baru nahoru a dolů a rozhýbává celý hotel. Teď mi dojde věta z průvodce o zřícených domech ...A to jsem ještě před chvílí ukecávala recepční, že pokoj v přízemí nechci, že jsme si vybrali hotel podle toho výhledu na Havanu a že chceme být v tom nejvyšším poschodí....

Ještě, že máme jet leg a jsme úplně mrtví únavou . Po dvou mojitos (Cuba Si), co jsme si dali v baru, přepímáme na režim “ In Sh Allah“ , který nám umožní prožít kubánskou realitu v daleko větší pohodě. Ukolébáni třesem budovy usínáme.

Naučit se ignorovat věci, je jeden z nejlepších způsobů jak najít vnitřní klid R. J. Sawyer

© foto a text Jana Vaňourková